

následkom zmätočnej sťažnosti zvoleného obhájcu obžalovaných J. B. a M. B. z úradnej povinnosti na základe dôvodu zmätočnosti uvedeného v § 384, č. 4 tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu s predchádzajúcim hlavným odvolacím pojednávaním a vrátil vec vrchnému súdu, aby o odvolaní zvoleného obhájcu obžalovaných znova jednal a rozsudok vyniesol; zmätočnú sťažnosť zvoleného obhájcu poukázal na toto rozhodnutie.

D ô v o d y :

Proti rozsudku krajského súdu v N. zo dňa 26. septembra 1934 ohlásil odvolanie zvolený obhájca obžalovaných J. B. a M. B. proti výroku o vine a treste a proti výroku o nepovolení podmieneného odkladu výkonu trestu. Obžalovaní J. B. a M. B. sa s rozsudkom uspokojili.

Podľa zápisnice o hlavnom odvolacom pojednávaní zo dňa 20. februára 1935 obmedzil zvolený obhájca odvolanie len do výšky trestu a nepovolenia podmieneného odkladu výkonu trestu, vzal tedy odvolanie proti výroku o vine späť. Zo spisov neľze zistiť, že by boli obžalovaní J. B. a M. B. privolili ku späťvzatiu odvolania z výroku o vine; bolo preto odvolanie v tomto smere v prospech obžalovaných ďalej účinné, keďže podľa § 394, odst. 3 tr. p., od odvolania ohláseného v prospech obžalovaného neľze ustúpiť bez jeho privolenia.

Vrchný súd tým, že pri hlavnom odvolacom pojednávaní meritorne nerozhodol aj o tejto čiastke odvolania, prejavil, že odmieta zo svojho oboru pôsobnosti preskúmanie otázky viny, ktorá do jeho oboru pôsobnosti následkom ohláseného odvolania patrila, a tým zavinil dôvod zmätočnosti podľa § 384, č. 4 tr. p. Ponevác tento dôvod zmätočnosti v smysle § 384, posl. odst. tr. p. treba brať na zreteľ z úradnej povinnosti, najvyšší súd zrušil na základe § 34, odst. 1 por. nov., rozsudok vrchného súdu aj s predchádzajúcim hlavným odvolacím pojednávaním a uložil tomuto súdu, aby znova jednal a rozsudok vyniesol a pri tom vzal za základ aj odvolanie proti výroku o vine, ohlásené v prospech obžalovaných.

Čís. 5385.

Za odňatú z cudzej držby možno považovať vec len vtedy, keď bola držiteľovi odňatá faktická moc, umožňujúca mu ľubovoľne s vecou nakladať a cudzie osoby z podobného nakladania vylúčiť.

Nejde o dokonanú krádež, ale len o pokus, jestliže pachateľ vec, ktorú chcel odniesť, zanechal na mieste, kde bola predtým poškodeným uložená.

(Rozh. zo dňa 2. októbra 1935, Zm III 318/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti M. Z. a spol., obžalovaným zo zločinu krádeže atď., následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaných vyniesol rozsudok, ktorým z povinnosti úradnej z dôvodu zmätočnosti uvedeného v § 385, č. 1 b) tr. p., zrušil rozsudky súdov nižších

stolic čo do kvalifikácie trestného činu všetkých obžalovaných ako zločinu krádeže podľa §§ 70, 333, 336, č. 3 a 337 tr. z. a tento trestný čin obžalovaných kvalifikoval ako pokus zločinu krádeže podľa §§ 65, 70, 333, 336, č. 3 a 337 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z povinnosti úradnej zbadal najvyšší súd, že súdy nižších stolic zistily, že obžalovaní spoločne vnikli na povahu notárskeho úradu vo V. a tam brali kukuricu E. S. a keď mali už tri a pol vreca kukuricou naplnené, boli vyrušení a utiekli, takže kukuricu tam zanechali.

Tento čin obžalovaných kvalifikovali nižšie súdy ako dokonaný zločin krádeže podľa §§ 70, 333, 336, č. 3 a 337 tr. z., a to vrchný súd s tým výslovným odôvodnením, že obžalovaní, keď boli na povale poškodeného E. S. pristihnutí, už mali 3½ vreca kukuricou naplnené, tedy už si b r a l i kukuricu do držby.

Tento právny názor nižších súdov nie je správny. K dokonaniu zločinu krádeže podľa § 333 tr. z. sa vyžaduje o d ň a t i e cudzej veci hnutelnej z držby iného, nestačí tedy len b r a n i e veci do držby páchatelom. Za o d ň a t ú z cudzej držby je možno považovať vec len vtedy, keď bola držiteľovi odňatá faktická moc, umožňujúca mu ľubovoľne s vecou nakladať a cudzie osoby z podobného nakladania vylúčiť. To sa však v tomto prípade nestalo, lebo podľa skutkového zistenia zanechali obžalovaní po úteku kukuricu na tomže mieste, kde bola pred tým poškodeným uložená, totiž na povale skladišťa notárskeho úradu, takže po vzdialení sa obžalovaných z miesta činu nebolo treba žiadneho nového činu k tomu, aby sa poškodený zase dostal do jej držby; poškodený nestratil preto následkom činnosti obžalovaných držbu kradenej veci, vec tá nebola tedy ešte ukradená. Má byť preto tento trestný čin obžalovaných kvalifikovaný ako pokus zločinu krádeže podľa §§ 65, 70, 333, 336, č. 3 a 337 tr. z. Odchylnou — ťažšou — kvalifikáciou nižších súdov je daný v neprospech obžalovaného dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p., ktorého treba dbať z úradnej povinnosti podľa § 385 posl. odst. tr. p.

Čís. 5386.

Úradníci živnostenského spoločenstva, dosadení k vedeniu kancelárskych a pokladničných prác v smysle § 197 zák. čís. 259/1924 Sb. z. a n., vykonávajú práce, ktorými živnostenské spoločenstvo prevádza úkoly verejnej správy, a treba ich preto považovať za verejných úradníkov.

Spravovanie inkorporačných poplatkov spadá do oboru pôsobnosti verejnej správy, ktorou sú živnostenské spoločenstvá zákonom čís. 259/1924 Sb. z. a n. poverené.